

DECIZIA NR. DGc_5652 / 22.09. 2015
privind soluționarea contestației formulate de
ÎNȚREPRINDEREA INDIVIDUALĂ - X
înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași,
Administrația Județeană a Finanțelor Publice Vaslui
sub nr. din 11.02.2015

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații, a fost sesizată de Inspekția Fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Vaslui, prin adresa nr. din 18.02.2015, înregistrată la instituția noastră sub nr. ISR din 26.02.2015, cu privire la contestația formulată de **ÎNȚREPRINDEREA INDIVIDUALĂ (Î.I)- X**, cu sediul social în municipiul, str. V.I. Popa nr. 5, jud. Vaslui, cod numeric personal

Suma contestată este în valoare totală de **A lei** și reprezintă:

- B lei - taxa pe valoarea adăugată;
- C lei - dobânzi și penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată;
- D lei - amenzi

Contestația este formulată împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspekția fiscală pentru persoanele fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere nr. din 30.12.2014, emisă în baza Raportului de inspekție fiscală nr. din 30.12.2014, de către Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, Administrația Județeană a Finanțelor Publice Vaslui - Inspekția Fiscală.

Contestația este semnată de **d-I X** în calitate de administrator al **ÎNȚREPRINDERII INDIVIDUALE (Î.I) - X** și poartă amprenta ștampilei întreprinderii individuale, în original.

Contestația a fost depusă în termenul legal de 30 de zile prevăzut de art. 207 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere faptul că actul administrativ fiscal contestat a fost comunicat contestatorului prin poștă în data de **13.01.2015**, prin potrivit confirmării de primire anexată la dosarul cauzei, iar contestația a fost depusă în data de

11.02.2015, aceasta fiind înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, Administrația Județeană a Finanțelor Publice Vaslui sub nr.

Contestația este însoțită de Referatul motivat nr. din data de 18.02.2015 cu propuneri de soluționare a contestației formulate de **d-I X**, semnat de conducătorul organelor de inspecție fiscală care au întocmit actul administrativ fiscal atacat, prin care se propune respingerea contestației, ca neîntemeiată.

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații, constatând că sunt îndeplinite dispozițiile art. 205, art. 206, art. 207 alin. (1) și art. 209 alin. (1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. D-I X, prin contestația nr. ... din 11.02.2015, înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, Administrația Județeană a Finanțelor Publice Vaslui sub nr. din data de 11.02.2015, precizează că formulează contestație împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoanele fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere nr. din 30.12.2014, în susținere motivând următoarele:

Prin Raportul de inspecție fiscală nr. din 30.12.2014, organele de inspecție fiscală precizează, printre altele că contribuabilul are achiziționat Registrul inventar, înregistrat la organul fiscal sub nr./12.10.2011, are 3 case de marcat, a efectuat inventarierea patrimoniului în perioada 01.01.2011 – 31.12.2013, a înregistrat în evidența fiscală toate facturile privind achizițiile de marfă, a completat Registrul – jurnal de încasări și plăți și a depus în termen declarațiile prevăzute de lege.

Contestatorul invocă prevederile art. 1 din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3389/2011 privind stabilirea prin estimare a bazei de impunere, care arată că estimarea se face atunci când:

- documentele și informațiile prezentate în cursul inspecției fiscale sunt incorecte sau incomplete;
- documentele și informațiile solicitate nu există sau nu sunt puse la dispoziția organelor de inspecție fiscală.

Consideră că organele de inspecție fiscală au procedat greșit la estimarea veniturilor, deoarece nu informațiile despre venituri au fost incorecte, ci informațiile despre cheltuielile declarate au fost incorecte, ca urmare, cheltuielile trebuiau supuse procedurii de estimare.

Referitor la punerea la dispoziția organelor de inspecție fiscală a documentelor și a informațiilor solicitate, precizează că acestea nu s-au plâns că nu au avut la dispoziție toate documentele solicitate.

Precizează, pe de altă parte, faptul că nici după stabilirea prin estimare a bazei de impunere, organele de inspecție fiscală nu au calculat corect obligațiile fiscale.

Cu privire la taxa pe valoarea adăugată, precizează că organele de inspecție fiscală, pentru toată perioada cât au fost înregistrați în scopuri de

TVA, respectiv 01.12.2011 – 11.01.2013, au stabilit că: „TVA deductibilă a fost dedusă în baza documentelor legale, în urma verificării nu s-au stabilit diferențe între TVA evidențiată de unitate și TVA în urma controlului”, iar suma totală este de 28.755 lei.

TVA colectată, rezultată în urma estimării este în sumă totală de lei, din care, lei, stabilită suplimentar față de suma declarată.

Aplicând prevederile art. 145 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, consideră că în cazul său, TVA datorată este de lei, calculată prin scăderea din TVA colectată în sumă de lei a TVA deductibilă în sumă de lei, însă organele de inspecție fiscală au uitat de dreptul de deducere, stabilind TVA de plată în sumă de lei, iar accesoriile, fiind calculate la această sumă, rezultatul este evident greșit.

Având în vedere cele prezentate, solicită anularea Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoanele fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere nr. din 30.12.2014.

II. Organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Iași, Administrația Județeană a Finanțelor Publice Vaslui – Inspecția Fiscală, în baza Avizului de inspecție fiscală nr. din 31.10.2014, au efectuat inspecția fiscală la **Î.I. X**, pentru perioada 01.12.2011 – 11.01.2013, referitor la taxa pe valoarea adăugată, iar în urma inspecției, au emis Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoanele fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere nr.din 30.12.2014, în baza Raportului de inspecție fiscală nr.din 30.12.2014, în care, la Cap. III – Constatări privind obligațiile fiscale, au consemnat următoarele:

Obiectul principal de activitate “Comerț cu amănuntul în magazine nespecializate cu vânzare predominantă de produse alimentare, băuturi și tutun”, cod CAEN 4711.

Obiectivele minimale avute în vedere de organele de inspecție fiscală au fost următoarele:

- verificarea jurnalelor de vânzări și cumpărări în corelație cu veniturile și cheltuielile înregistrate în contabilitate;
- verificarea legalității documentelor primare justificative, pentru cumpărări;
- verificarea modului de stabilire a bazei de impozitare;
- verificarea modului de aplicare a cotei TVA, având în vedere activitățile desfășurate și de prevederile legale;
- verificarea încadrării corecte în „operațiuni scutite”;
- verificarea modului de exercitare a dreptului de deducere a TVA;
- verificarea modului de stabilire a TVA de plată sau a sumei negative de TVA;
- verificarea modului de întocmire a decontului de TVA și a stabilirii corecte a TVA de plată/rambursat.

Organele de inspecție fiscală consemnează faptul că TVA deductibilă a fost dedusă în baza documentelor legale, aceasta fiind în cuantum de lei, pentru perioada 01.12.2011 – 11.01.2013.

Cu privire la TVA colectată, față de TVA înregistrată de societate în perioada 01.12.2011 – 11.01.2013, în sumă de lei, organele de inspecție fiscală au stabilit TVA colectată în sumă de lei, rezultând o diferență de TVA de plată în sumă de lei, calculată la o bază de impunere în sumă de lei

Pentru perioada verificată, respectiv 01.12.2011 – 10.01.2013, organele de inspecție fiscală au stabilit o diferență de TVA de plată în sumă de lei, calculată la o bază impozabilă în sumă de lei, iar pentru neplata la termen, au fost calculate majorări/dobânzi în sumă de lei și penalități de întârziere în sumă de lei, calculate pentru perioada 26.10.2012 – 24.12.2014.

Temeiurile de drept invocate de organele de inspecție fiscală pentru stabilirea diferenței de impozit pe venit și a accesoriilor aferente sunt următoarele:

- art. 128, art. 145, art. 156 și art. 158 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

- art. 2 - art. 5 din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3389/2011 privind stabilirea prin estimare a bazei de impunere;

- art. 119, art. 120 și art. 120¹ din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

III. Având în vedere constatările organelor de inspecție fiscală, motivele prezentate de contestator, documentele existente la dosarul cauzei, precum și prevederile actelor normative în vigoare, se rețin următoarele:

A. Referitor la taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei, precum și dobânzile și penalitățile de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă de lei, cauza supusă soluționării o constituie legalitatea stabilirii de către organele de inspecție fiscală a acestor diferențe de obligații fiscale, în condițiile în care, pe de o parte, contribuabilul nu a declarat la organul fiscal toate veniturile realizate, inclusiv taxa colectată, iar pe de altă parte, nu aduce argumente care să înlăture constatările organelor de inspecție fiscală.

În fapt, în perioada 12.11.2014 – 22.12.2014, **Î.I. X** a fost supusă unei inspecții fiscale în urma căreia s-a întocmit Raportul de inspecție fiscală nr.din 30.12.2014, în baza căreia a fost emisă Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere nr. din 30.12.2014, prin care au stabilit în sarcina **Î.I. X**, obligații fiscale suplimentare în sumă totală de lei, ce reprezintă:

- lei - taxa pe valoarea adăugată;
- lei - dobânzi și penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Din documentele aflate la dosarul cauzei, rezultă că organele de inspecție fiscală au întocmit “Nota de fundamentare a selectării celei mai adecvate metode de stabilire prin estimare a bazei de impunere OMF 3389/3 NOIEMBRIE 2011, art. 4 alin. (3), alin. (4)”, aprobată de conducătorul organelor de inspecție fiscală, înregistrată sub nr. 3741 din 11.12.2014, prin care se consemnează faptul că **Î.I. X**, prin spațiile închiriate în incinta Spitalului Județean Vaslui, în zona Gării și spațiul închiriat de la Primăria Vaslui, în zona Bazar, desfășoară activități de comerț cu amănuntul de produse alimentare, băuturi și tutun.

Pentru perioada 2011 – 2013, făcându-se o analiză a stocului de marfă de la începutul perioadei, intrările de marfă, vânzările efectuate și celelalte cheltuieli, organele de inspecție fiscală au constatat că cheltuielile efectuate în fiecare an sunt mult mai mari decât încasările realizate în fiecare an, astfel că nu se justifică sursa de finanțare a cheltuielilor efectuate.

Ca urmare, au propus metoda de estimare a bazei de impunere în conformitate cu prevederile art. 1 – art. 5 din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3389/2011 privind stabilirea prin estimare a bazei de impunere, respectiv Anexa 1 = METODA 1.1 – Metoda sursei cheltuirii fondurilor.

Astfel, pentru perioada 01.12.2011 – 11.01.2013, organele de inspecție fiscală au procedat la recalcularea plăților efectuate pe bază de documente de **Î.I. X**, prin estimare, rezultând o diferență de bază impozabilă în sumă de // lei, cu o diferență de taxă colectată aferentă în sumă de lei

Î.I. X prin contestație, precizează că organele de inspecție fiscală au procedat greșit la estimarea veniturilor, deoarece nu informațiile despre venituri au fost incorecte, ci informațiile despre cheltuielile declarate, ca urmare, cheltuielile trebuiau supuse procedurii de estimare, menționând faptul că a pus la dispoziție toate documentele și informațiile solicitate.

Aplicând prevederile art. 145 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, consideră că în cazul său TVA datorată este de lei, calculată prin scăderea din TVA colectată în sumă de lei a TVA deductibilă în sumă de lei, însă organele de inspecție fiscală au uitat de dreptul de deducere, stabilind TVA de plată în sumă de lei, iar accesoriile, fiind calculate la această sumă, rezultatul este evident greșit.

În drept, potrivit prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

„Art. 7 (2) Organul fiscal este îndreptățit să examineze, din oficiu, starea de fapt, și să obțină și să utilizeze toate informațiile și documentele necesare pentru determinarea corectă a situației fiscale a contribuabilului. În analiza efectuată organul fiscal va identifica și va avea în vedere toate circumstanțele edificatoare ale fiecărui caz.”

„ Art. 65 (1) Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal.”

„Art. 67 (1) Organul fiscal stabilește baza de impunere și obligația fiscală de plată aferentă, prin estimarea rezonabilă a bazei de impunere, folosind orice probă și mijloc de probă prevăzute de lege, ori de câte ori acesta nu poate determina situația fiscală corectă.[....].

(2) Stabilirea prin estimare a bazei de impunere se efectuează în situații cum ar fi:[....].

b) în situațiile în care organele de inspecție fiscală constată că evidențele contabile sau fiscale ori declarațiile fiscale sau documentele și informațiile prezentate în cursul inspecției fiscale sunt incorecte, incomplete, precum și în situația în care acestea nu există sau nu sunt puse la dispoziția organelor de inspecție fiscală.

(3) În situațiile în care, potrivit legii, organele fiscale sunt îndreptățite să stabilească prin estimare bazele de impunere, acestea identifică acele elemente care sunt cele mai apropiate situației de fapt fiscale.

(4) În scopul stabilirii prin estimare a bazei de impunere, organele fiscale pot folosi metode de stabilire prin estimare a bazelor de impunere, aprobate prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(4¹) În situația în care contribuabilii prevăzuți la art. 296²¹ alin. (1) lit. a)-e) din Codul fiscal nu depun declarația privind venitul asigurat la sistemul public de pensii, organul fiscal stabilește prin estimare baza lunară de calcul a contribuției de asigurări sociale la nivelul minim prevăzut la art. 296²² alin. (1) din Codul fiscal.[....].”

Față de prevederile legale invocate, se reține faptul că inspecția fiscală are obligația de a verifica documentele înscrise în evidența contabilă și soluția adoptată să fie întemeiată pe constatări complete asupra determinării stărilor de fapt relevante din punct de vedere fiscal și din care să rezulte precizări distincte asupra veniturilor realizate într-un an calendaristic.

De asemenea, contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele sale, respectiv trebuie să țină evidențe corecte și complete ale tuturor operațiunilor efectuate în desfășurarea activității lor economice.

Se mai reține faptul că dacă organul fiscal nu poate determina mărimea bazei de impunere, acesta trebuie să o estimeze. În acest caz trebuie avute în vedere toate datele și documentele care au relevanță pentru estimare. Estimarea constă în identificarea acelor elemente care sunt cele mai apropiate situației de fapt fiscale.

Referitor la estimarea bazei de impunere, sunt aplicabile prevederile art. 1, art. 2, art. 3 și art. 4 din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3.389 din 3 noiembrie 2011 privind stabilirea prin estimare a bazei de impunere, unde se precizează:

„Art. 1 (1) Stabilirea prin estimare a bazei de impunere pentru impozite, taxe, contribuții și alte sume datorate bugetului general consolidat al statului se efectuează de organele de inspecție fiscală în situații cum ar fi:

- documentele și informațiile prezentate în cursul inspecției fiscale sunt incorecte sau incomplete;

(2) Pentru estimarea bazei de impunere organele de inspecție fiscală vor identifica acele elemente care sunt cele mai apropiate situației de fapt fiscale.

(3) Stabilirea bazei de impunere se va face prin estimarea atât a veniturilor, cât și a cheltuielilor aferente acestora.

(4) Valoarea estimată a bazei de impunere va fi utilizată pentru stabilirea impozitelor, taxelor sau contribuțiilor, precum și a eventualelor diferențe ale acestora datorate bugetului general consolidat al statului.

(5) Prin contribuabil, în înțelesul prezentului ordin, se înțelege orice persoană juridică sau fizică, precum și orice altă entitate fără personalitate juridică ce realizează venituri pentru care se datorează impozite, taxe, contribuții și alte sume la bugetul general consolidat al statului, în condițiile legii, cu excepția impozitului pe venit datorat de persoanele fizice prevăzut la art. 79¹ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2

În scopul stabilirii prin estimare a bazei de impunere, organele de inspecție fiscală pot folosi următoarele metode:

- a) metoda sursei și cheltuirii fondurilor;
- b) metoda fluxurilor de trezorerie;
- c) metoda marjei;
- d) metoda produsului/serviciului și volumului;
- e) metoda patrimoniului net.

Art. 3

Selectarea metodelor de stabilire prin estimare a bazelor de impunere se va face în funcție de situația identificată la contribuabil, sursele de informații, înscrisurile identificate și de complexitatea activității verificate.

Art. 4

(1) Pentru selectarea celei mai adecvate metode de stabilire prin estimare a bazei de impunere, organele de inspecție fiscală vor avea în vedere următoarele elemente, fără a fi limitative:

- a) să se apropie cel mai mult de modul în care își desfășoară activitatea contribuabilul;
- b) documentele sau informațiile identificate să fie relevante pentru aplicarea unei metode;
- c) situațiile specifice ale fiecărui contribuabil supus verificării;
- d) activitățile similare cu cele desfășurate de alți contribuabili, pentru realizarea unor comparații;

Din textul de lege citat se înțelege că, stabilirea prin estimare a bazei de impunere pentru impozite, taxe, contribuții și alte sume datorate bugetului general consolidat al statului se efectuează de organele de inspecție fiscală și în situația în care documentele și informațiile solicitate sunt incorecte sau incomplete, metoda utilizat fiind metoda sursei cheltuirii fondurilor.

Se reține faptul că contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele sale, respectiv trebuie să țină evidențe corecte și complete ale tuturor operațiunilor efectuate în desfășurarea activității lor economice, din analiza documentelor aflate la dosarul cauzei, se constată următoarele:

- în vederea determinării corecte a situației fiscale a contribuabilului, organele de inspecție fiscală au verificat documentele înregistrate în evidența contabilă și fiscală;

- în susținerea contestației, contestatorul nu prezintă nici un document care să modifice constatările organelor de inspecție fiscală.

În soluționarea favorabilă a contestației nu poate să se rețină motivația petentului, potrivit căreia taxa datorată ar fi doar în sumă de lei, calculată ca diferență între TVA colectată în sumă de lei și TVA deductibilă în sumă de lei, întrucât organele de inspecție fiscală au stabilit diferența de taxă în sumă de lei, ca diferență între TVA colectată în sumă de lei, declarată de contribuabil și TVA colectată în sumă de lei, stabilită în urma controlului.

Având în vedere prevederile legale menționate, precum și faptul că **Î.I.** - nu a aduce argumente care să înlăture constatările organelor de inspecție fiscală, rezultă că acestea au stabilit corect și legal taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei și accesoriile aferente în sumă de **2.638 lei**, urmând a se respinge contestația, ca neîntemeiată, în temeiul prevederilor art. 216 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora:

“(1) Prin decizie contestația va putea fi admisă, în totalitate sau în parte, ori respinsă”, coroborate cu prevederile pct. 11.1. lit a) din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2.906/2014, care precizează că:

„11.1. Contestația poate fi respinsă ca:

a) neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat; [.....]”.

B. Cu privire la contestația formulată împotriva amenzii în sumă de lei stabilită prin Procesul - verbal de constatare și sancționare a contravențiilor seria nr. 0125294, încheiat în data de 30.12.2014 emis de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Vaslui – Activitatea de Inspecție Fiscală, cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații se poate investi cu analiza pe fond a cauzei, în condițiile în care contestatorul nu se îndreaptă împotriva unui act administrativ fiscal susceptibil de a fi contestat în procedura administrativă.

În fapt, prin contestația nr. ... din 11.02.2015, înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, Administrația Județeană a Finanțelor Publice Vaslui sub nr. din 11.02.2015 contestatorul se îndreaptă și împotriva amenzii în sumă de lei, precizând că este abuzivă deoarece nu a refuzat controlul, nu a obstrucționat în nici un fel inspecția și a colaborat cu organele de inspecție fiscală.

În drept, potrivit prevederilor art. 209 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Serviciul Soluționare Contestații din cadrul Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Iași este competentă să soluționeze:

„(1) Contestațiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, deciziilor pentru regularizarea situației emise în conformitate cu legislația în materie vamală”.

Potrivit prevederilor art. 223 Titlul X „Sancțiuni” din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare *„Dispozițiile prezentului titlu se completează cu dispozițiile legale referitoare la regimul juridic al contravențiilor”.*

Astfel, la art. 31 alin. (1) și art. 32 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, se prevede:

„Art. 31

(1) Împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii se poate face plângere în termen de 15 zile de la data înmânării sau comunicării acestuia”,

“Art. 32

(1) Plângerea se depune la judecătoria în a cărei circumscripție a fost săvârșită contravenția”.

Față de dispozițiile imperative ale legii se reține că pentru acest capăt de cerere contribuabilul are deschisă calea acțiunii în instanța judecătorească.

Având în vedere prevederile legale mai sus enunțate se reține că Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații nu se poate investi cu soluționarea acestui capăt de cerere întrucât competența materială de soluționare aparține instanței judecătorești.

Pentru considerentele arătate mai sus și în temeiul art. 213 alin. (5) și art. 217 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Directorul General al Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Iași,

DECIDE:

Art. 1 Respingerea contestației formulate de **Î.I. - X** împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, pentru persoanele fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere nr. din 31.12.2014, emisă de Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, Administrația Județeană a Finanțelor Publice Vaslui, Inspecția Fiscală, în baza Raportului de inspecție fiscală nr. ,,,,,,din 30.12.2014, pentru suma totală de **lei**, ce reprezintă:

- lei - taxa pe valoarea adăugată;
- lei - dobânzi și penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Art. 2 Declinarea competenței de soluționare a contestației formulate de **Î.I. – X** împotriva amenzii în sumă de lei, stabilită prin Procesul verbal de constatare și sancționare a contravențiilor seria nr. 0125294 din 30.12.2014, instanței judecătorești competente.

Art. 3 Serviciul Administrativ și Achiziții, va comunica prezenta decizie contestatorului și Inspecției Fiscale din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Vaslui, spre a fi dusă la îndeplinire.

În conformitate cu prevederile art. 210 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, decizia emisă ca urmare a soluționării contestației este definitivă în sistemul căilor administrative de atac.

Împotriva prezentei decizii, contestatorul poate formula acțiune în contencios administrativ, în termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Vaslui sau la Tribunalul Iași.

DIRECTOR GENERAL,

**ȘEF SERVICIU
SOLUȚIONARE CONTESTAȚII,**

Întocmit,
consilier superior